

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.129/2022/10.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Lohn Ügyvédi Iroda
cím2
ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd

Az alperes: alperes1
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Fésü Gizella kamarai jogtanácsos

A per tárgya: munkavállalói azonnali hatályú felmondás jogkövetkezménye

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.051/2022/5.

Az elsőfokú bíróság határozata

Fővárosi Törvényszék 3.M.70.833/2021/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.051/2022/5. számú ítéletét hatályában fenntartja

.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10 000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az 50 000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 2016. február 29-től call center munkatárs munkakörben állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperesnél, közvetlen felettese személy¹ és személy² voltak.

[2] A felperes a munkaviszonya fennállása alatt a cafetéria elemként kapott egészségügyi szolgáltatást az alperestől magánszemélyként igénybe vette. Folyamatos hasmenésére és hőemelkedésére figyelemmel beutaló alapján dr. személy³ orvoshoz került, aki széklettenyésztést rendelt el, majd a felperes kérése és bejegyzése alapján 2016. szeptember 21-én labor vizsgálat elvégzésére került sor. A felperes 2016. szeptember 22-re az alperes klinikáján belgyógyászati szakvizsgálatra kért időpontot. Ennek során a belgyógyász rögzítette a diagnózist, illetőleg az elvégzett laborvizsgálat alapján azt, hogy a megemelkedett májenzimek mérsékelt fokú emelkedése volt tapasztalható és további laborvizsgálat elrendelését helyezte kilátásba. Ezt követően a felperes panaszai elmúltak, nem tért vissza az adott orvoshoz.

[3] A felperes a saját betegségéről rendszeresen osztott meg információkat a munkatársakkal. Közvetlen munkatársai, a call centeres munkavállalók egy közös Facebook csoportot hoztak létre, amelyben többek között egymást tájékoztatták a napi beosztásokról és egyéb dolgokról. Ennek kapcsán a Facebook csoportban személy² 2016. szeptember 27-én azt a bejegyzést tette, hogy „felperes¹ leletei rendben vannak”.

[4] A felperes 2016. szeptember 28-án írt e-mailben kéréssel fordult az alpereshez: „Kedves Kollégák! dátum-én már műtöttek a intézménynév¹ben Bartholini tályoggal, ami újra előjött és két napja spontán kifakadt. A szakrendelésen a tegnapi napon ismét megjelentem, ahol a ciszta teljes eltávolítása végett osztályos felvételemet kérték. Az osztályon a szakorvos a vizsgálat után haza küldött, hogy csak akkor lehet eltávolítani, ha meg van telve, de még nem fakadt ki. Kérte, hogy várjak és menjek be, ha újra duzzadni kezdene. Mivel ennyi időre nem szeretnék emiatt kiesni a munkából, utána tudnátok nézni, kérlek, hogy nálunk ez megoldható lenne-e? Előre is köszönöm a segítséget! Üdv, felperes¹”. Az e-mail alapján az alperesnél az ügyet kiszignálták az orvos szakmai igazgatónak, aki 2016. október 6-án komplex vírus szerológiát végzett a felperes korábban levett vérmintáján, ennek keretében hepatitis A, B és C vizsgálatra is sor került. Az alperes egyik alkalmazottja ezen vizsgálat eredményét 2016. október 10-én közölte a felperessel egy privát üzenetben.

[5] A felperes 2016. október 11-én azonnali hatályú felmondást közölt az alperessel, amelynek indoka szerint „Az adatvédelmi és betegjogi szempontból való ügykezelés számomra nem megfelelően elrendezett, végkimenete miatt”.

[6] Az alperes az azonnali hatályú felmondást jogellenesnek találta, egyúttal írásbeli felszólítással kötelezte a felperest 183 000 forint átalánykártérítés megfizetésére arra hivatkozva, hogy a felperes jogellenesen szüntette meg a munkaviszonyát.

A felperes keresete és az alperes viszontkeresete és ellenkérelme

[7] A felperes a keresetében elsődlegesen az azonnali hatályú felmondása jogszerűségének megállapítását, az alperes fizetési felszólítása hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig a fizetési felszólításban szereplő összeg 163 000 forintra mérséklését kérte.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az azonnali hatályú felmondás indokolása nem világos, másodlagosan pedig arra, hogy az alperes a felperes adatvédelmi, avagy betegjogi jogát nem sértette meg. A felperes másodlagos keresetének elutasítását azért kérte, mert álláspontja szerint a felperes távolléti díja 183 000 forint volt, amely 163 000 alaphérből és 20 000 forint telefonos ügyfélkezelési pótlékból állt.

[9] Az alperes a viszontkeresetében azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a felperes azonnali hatályú felmondásának jogellenességét és marasztalja a felperest 1 havi távolléti díjának megfelelő 183 000 forintban.

[10] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

[11] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 57.M.3147/2016/24. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel a felperest 163 000 forint távolléti díj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította.

[12] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 4.Mf.680.396/2018/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében helybenhagyta.

[13] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria az Mfv.I.10.085/2019/9. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.396/2018/4. számú ítéletét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 57.M.3147/2016/24. számú ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította, megállapítva, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felek költsége fejenként 30 000 forint, a felülvizsgálati eljárás illetéke 120 000 forint.

[14] A Kúria a végzésében megállapította, hogy a felperes felmondásának indoka megfelel a világos indokolás követelményeinek, azonban az eljáró bíróságok nem vizsgálták az azonnali hatályú felmondás valódi okát, vagyis az adatvédelem és a betegjogok megsértése vonatkozásában a felperes által felhívott jogszabályi rendelkezéseket.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[15] A megismételt eljárást követően a Fővárosi Törvényszék a 3.M.70.833/2021/9. számú ítéletével az alperes fizetési felszólítását hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes részére a felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként 163 000 forint átalánykártérítés megfizetésére. Egyebekben az alperes viszontkeresetét elutasította. Megállapította, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, a felperest terhelő kereseti és felülvizsgálati illetéket az állam viseli. Kötelezte az alperest 4020 forint eljárási illeték megfizetésére.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a felek között két típusú jogviszony állt fenn a perbeli időszakban: egy munkaviszony és egy egészségügyi betegjogi jogviszony. A törvényszék ezért azt vizsgálta, hogy a betegjogi és adatvédelmi jogsértések megállapíthatóak-e, illetőleg ezek mennyiben voltak kihatással a munkaviszonyra.

[17] A törvényszék megállapította, hogy az a közlés, miszerint „felperes1 leletei rendben vannak.”, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 3. § 2) és 3) pontja alapján különleges adatnak

minősül, ugyanakkor az információ a 2016. szeptember 27-i Facebook bejegyzésben került említésre, ezért a felperes hivatkozásával szemben nem a Hepatitis C vizsgálattal kapcsolatos eredményre vonatkozott, mivel ezt a vizsgálatot az alperes csak 2016. október 5-én rendelte el a felperes 2016. szeptember 28-i e-mailjére figyelemmel. Az elsőfokú bíróság egyetértett a felperessel abban, hogy amennyiben a munkavállaló információkat oszt meg a munkatársaival, az nem jelenti azt, hogy a megosztott információk a hozzájárulása nélkül bárki részére átadhatóak. A tanúvallomások alátámasztották, hogy a call centeres munkatársaknak nem volt hozzáférése a leletekhez, a felperes volt az, aki rendszeresen tájékoztatta őket a saját állapotáról. A felperes azon hivatkozása pedig, hogy a kollégái tudtak a Hepatitis vizsgálatról és annak eredményéről, nem volt valós.

[18] A törvényszék szerint a hivatkozott közlés „felperes1 leletei rendben vannak” nem valósított meg adatvédelmi jogszabálysértést. A bejegyzésből ugyan levonható lett volna az a következtetés, hogy a felperes korábbi leletei nem voltak rendben, de valamennyi tanú alátámasztotta, hogy a felperes a saját egészségi állapotáról széles körben osztott meg információkat, ezért valószínűsíthetően tőle tudtak a betegségről. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes nem követett el adatvédelmi jogszabálysértést.

[19] Az elsőfokú bíróság a betegjogi jogsérelemre való hivatkozást az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 3. § c) és l) pontja, a 8. § (1) – (3) bekezdése, a 10. § (1) – (2) bekezdése, a 13. § (1) – (4) bekezdése, a 15. § (1) – (2) bekezdése, a 25. § (1) bekezdése és a 138. § (1) bekezdése alapján vizsgálta. Megállapította, hogy az eljáró orvos a korábbiaktól teljesen eltérő célból, a felperes tájékoztatása és beleegyezése nélkül rendelte el a vérminta újabb elemzését, ezért a felperes betegjogait megsértette.

[20] A törvényszék a betegjogi jogsértésnek a munkaviszonyra gyakorolt hatását a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján vizsgálta. Hangsúlyozta, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása nem járt hátrányos jogkövetkezményekkel és nem alapozott meg olyan súlyú bizalomvesztést, amely az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgálhatna.

[21] A peres felek fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az 1.Mf.31.051/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében helybenhagyta. Kötelezte a felperest 12 000 forint másodfokú perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy a 15 000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

[22] A másodfokú bíróság ítéletének indoklásában az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítve rögzítette, hogy a felperes a cafetéria terhére mintegy 80 alkalommal vette igénybe az alperes egészségügyi szolgáltatásait. A kollégáit több alkalommal tájékoztatta betegségeiről és vizsgálatairól, beszámolt a hasmenéses tünetegyüttesről és az azzal együtt felmerült fertőző megbetegedésről is. A felperes közvetlen munkatársai – köztük két kismama - aggódtak a betegség miatt. 2016. szeptember 27-én a felperes telefonon tájékoztatta csoportvezetőjét, személylt, hogy leletei rendben vannak. Erről a csoportvezető tájékoztatta személy2 csoportvezető-helyettest, aki 2016. szeptember 27-én 7 óra 51-kor a következő Facebook üzenetet küldte a felperes öt közvetlen kollégájának: „Szasztok, szerencsére rendben van felperes1 lelete”. A válaszok az alábbiak voltak: „Hálistennek”. „Szia, te tündér vagy. Kösz:–, „Kösz az infót”.

[23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes megállapítási keresete nem felelt meg a régi Pp. 123. § (1) bekezdésében foglaltaknak, figyelemmel arra, hogy az Mt. 78. § (3) bekezdésében foglaltak szerint kérhette volna az alperes marasztalását és nem állt fenn a jogvédelem szükségessége sem. A megállapítási kereset ezért eljárási okból megalapozatlan volt. A másodfokú bíróság a munkavállaló azonnali hatályú felmondásának indokát ezért az alperes viszontkeresetére tekintettel vizsgálta.

[24] A felperes fellebbezését az adatkezelés tekintetében az Info tv. 3. § 3.b) pontja, 3. § 2) pontja, valamint a 4. § (1) és (2) bekezdése és 5. § (2) bekezdése alapján részben megalapozottnak találta. Megállapította, hogy a felperes azért tájékoztatta a csoportvezetőjét, hogy leletei rendben vannak, vagyis nem beteg, mivel a beosztásnál így számolhatott vele. A csoportvezető ugyanezen célból továbbította az adatokat a csoportvezető-helyettesnek, ezért jogellenes adatkezelés e tekintetben nem merült fel. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a további adattovábbítás már nem a munkaszervezés céljából történt, amely az üzenet szövegéből és az arra adott válaszokból is megállapítható volt. Az üzenetváltásból a felperest kihagyták, abból egyértelműen megállapítható, hogy a többi munkavállaló tájékoztatására azért került sor, hogy a munkavállalók ne aggódjanak egy esetleges fertőzésveszély miatt. A fertőző betegség gyanúja azonban nem a Hepatitis C megbetegedéssel kapcsolatban merült fel, hanem a felperes hasmenéses tünetegyüttese kapcsán. A csoportvezető-helyettes adattovábbítása azonban megsértette az alperes adatkezelési szabályzatának 4.1., 4.4. pontját, amely szerint az információk csak a cég azon munkavállalóival oszthatók meg, akiknek erre a munkájuk elvégzéséhez szükségük van. Az ítéltábla álláspontja szerint ugyanakkor az alperes nem sértette meg az egészségügy és a hozzájuk kapcsolódó adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVIII. törvény előírásait, mert a felperes állításával szemben egészségügyi szolgáltatóként semmilyen orvosi titkot, egészségügyi dokumentációt nem osztott meg a felperes munkatársaival.

[25] A másodfokú bíróság a bírói gyakorlat felhívásával utalt arra, hogy önmagában az adatkezelési szabályok megszegése nem jelenti a személyes adatok védelméhez való jog megsértését (PJD2020.1.). A felperest az adatközléssel összefüggésben nem vagyoni sérelem nem érte, személyiségi jogai nem sérültek, a megvalósult adatvédelmi incidens pedig nem minősül jelentős mértékű kötelezettségszegésnek, így az azonnali hatályú felmondást jogszerűen nem alapozhatta meg.

[26] Az ítéltábla a betegjogok megtartása tekintetében is megalapozatlannak találta a felperes fellebbezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes megsértette az Eütv.-ben foglalt egyes betegjogokat, ugyanakkor a felmondás jogszerűsége körében annak volt jelentősége, hogy a jogsértés nem a felperes által hivatkozott valamennyi betegjogot érintette és nem a felperes által állított mértékben. A felperes Eütv. 13. § (2) bekezdés b), d) és e) pontja szerinti tájékoztatási és döntési joga sérült amikor a bartholin ciszta eltávolítására irányuló műtét elvégzéséről nem kapott tájékoztatást. Sérült továbbá az Eütv. 14. §-a szerinti önrendelkezési joga, továbbá az Eütv. 15. § (2) – (3) bekezdésébe ütközően tájékoztatás hiányában nem adta beleegyezését az elvégzett vizsgálatba.

[27] Az ítéltábla érvelése szerint az alperes megalapozatlanul állította, hogy a felperes a 2016. szeptember 20-i vérvétellel hozzájárult a vizsgálatához, mert a vérvételre a hasmenéses megbetegedésével összefüggésben került sor. Az 1997. évi XLVII. törvény 10. §-a alapján az egészségügyi adatok ugyan összekapcsolhatóak, ugyanakkor ehhez szükség van a beteg egyértelmű nyilatkozatára, amely a felperes esetében hiányzott. A felperesen ugyan beavatkozást nem végeztek el, azonban az Eütv. 3. §-a szerinti egészségügyi vizsgálatot lefolytatták a korábban levett leletén, amiről a felperesnek nem volt tudomása, hozzájárulását nem adta, ezáltal az alperes megsértette az Eütv. 13. § (1) bekezdésében szabályozott teljeskörű tájékoztatáshoz, valamint a (2) bekezdésben foglalt részletes tájékoztatáshoz való jogát. A betegjogi jogsértések során azonban a másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy az alperes a felperes műtét elvégzésére vonatkozó levelét tévesen értelmezte, nem vezette visszaélési szándék, sőt előnyben kívánta részesíteni a felperest. A vizsgálatot a kezelőorvos a felperes kórképe alapján, orvosszakmai indokok miatt rendelte el annak érdekében, hogy a műtét elvégezhető legyen. Lényeges körülményként értékelte, hogy beavatkozás nem történt,

mindössze egy korábbi vérminta vizsgálata valósult meg, amellyel kapcsolatban a felperes ugyancsak félreértette az alperes eljárását. Úgy gondolta, hogy a munkatársai kérték a vizsgálatot és velük annak adatait megosztották. Személyiségi jogi sérelem tehát nem valósult meg.

[28] A betegjogok megsértését az ítéletábra az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja szerint értékelve megállapította, hogy objektív ellehetetlenülés a konkrét esetben nem volt megállapítható, a személyiségi jogi sérelem szintjét el nem érő, konkrét hátránnyal nem járó alperesi hiba, amely enyhe gondatlanságból következett be, nem alapozta meg az azonnali hatályú felmondást. A felperes által hivatkozott felmondási indokok sem külön-külön, sem együttesen nem valósítottak meg minősített kötelezettségszegést, illetve objektív ellehetetlenülést.

[29] Az ítéletábra utalt arra, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölte meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási jogszabálysértést, ezért e körben az elsőfokú bíróság ítélet nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet „megváltoztatásával” az azonnali hatályú felmondása jogszerűségének megállapítását és az alperes fizetési felszólításának hatályon kívül helyezését, valamint az alperes viszontkeresete tekintetében a pert megszüntetését kérte. Másodlagos felülvizsgálati kérelmében az első- és másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását, továbbá mindkét felülvizsgálati kérelem esetén az alperes perkielégben történő marasztalását kérte.

[31] A felperes álláspontja szerint az első-és másodfokú bíróság avval, hogy nem állapította meg az azonnali hatályú felmondás jogszerűségét megsértette az Mt. 78. §-ában foglaltakat. A bizonyítékok összességében történő és okszerű értékelésének hiányában az ítéletek a régi Pp. 2, valamint 206. §-ába ütköznek.

[32] A felülvizsgálati érvelés szerint az eljáró bíróságok az Mt. 78. §-ába, 64. §-ának (2) bekezdésébe, továbbá a 6. § (1) bekezdésébe ütköző módon állapították meg, hogy a közölt azonnali hatályú felmondás jogellenes. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes több betegjogát - többek között a szabad intézmény és orvosválasztáshoz, a tájékoztatáshoz való jogát és az önrendelkezési jogát – megsértette, azonban a másodfokú bíróság a fellebbezésében foglaltak ellenére helyben hagyta az elsőfokú ítéletet. A bíróságok ítéleteikben azt is kifejtették, hogy az alperes hibát követett el, amikor a ciszta eltávolítással kapcsolatos érdeklődését műtetre való jelentkezésként értelmezte és ez alapján elkezdte a műtét előkészítését. Az alperes azonban nem tévedett, hanem csupán utólag keresett magyarázatot az elvégzett vizsgálatra.

[33] személy2 facebook-on tett bejegyzését az elsőfokú bíróság nem tekintette adatvédelmi jogszabálysértésnek, a másodfokú bíróság pedig adatvédelmi incidenst állapított meg avval, hogy személyiségi jogsértés nem történt. A felperes álláspontja szerint ugyanakkor az adatvédelmi jogsértések körében nem vizsgálható, hogy azokra mi okból került sor, mennyire volt a jogsértő, jó- vagy rosszhiszemű, vagy milyen érdeksérelmet okozott a jogszabályok megsértése. Az alperes egyértelműen megsértette az Info tv. rendelkezéseit, vagyis jogszabálysértést követett el, amelyet azonban a bíróságok nem állapítottak meg.

[34] A felperes sérelmezte, hogy az első- és másodfokú bíróság a sorozatos és súlyos jogsértések ellenére az Mt. 78. §-ába ütközően nem állapította meg az azonnali hatályú

felmondása jogszerűségét. Mindezt arra alapították, hogy a jogszabálysértések nem érték el azt a szintet, vagy nem voltak olyan súlyosak, hogy a munkaviszony fenntartása objektíve lehetetlenné vált. A Kúria BH2021.9.267. számon közzétett döntésében megállapította, hogy a bizalomvesztésre és a belső szabályzat megszegésére alapított azonnali hatályú felmondás jogszerű volt. Álláspontja szerint egy egészségügyi szolgáltatótól objektíve elvárható a betegjogi és az egészségügyi adatok védelmére vonatkozó szabályok betartása. A különböző jogsértések és az alperes belső szabályzatának megsértése, az érdeklődése félreértése és ez alapján egészségügyi adatai felesleges továbbítása, az ennek következtében, de ettől teljesen független tájékoztatáshoz, önrendelkezéshez és szabad intézmény választáshoz való jogának megsértése együttesen alkalmasak voltak arra, hogy a munkáltatóba vetett bizalma megrendüljön.

[35] A felperes álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság a régi Pp. 2. §-nak (1) bekezdésébe és 206. §-ába ütközően a bizonyított tényeket önállóan értékelték, ugyanakkor elmulasztották azok együttes hatásának vizsgálatát, azok egymásra ható, egymást felerősítő jellegét. A másodfokú bíróság összefoglaló megállapításában nem is említette az adatvédelmi incidenst annak ellenére, hogy azt korábban megállapította, ezért megsértette az rPp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[36] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes jogtanácsosi munkadíjban történő marasztalását kérte. Továbbra is vitatta, hogy betegjogi, illetve adatvédelmi jogszabálysértést követett el, és hangsúlyozta, hogy a felperes gyógykezelése során mindvégig jóhiszeműen járt el. Álláspontja szerint a felperes azonnali hatályú felmondása nem tartalmaz konkrétumot, nem világos, ezért jogellenes.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[37] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint nem megalapozott.

[38] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (rPp. 272. § (2) bekezdés). Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Mindezek bármelyikének hiánya a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását eredményezi [1/2016. (II.15.) PK. vélemény).

[39] A felperes az elsődleges felülvizsgálati kérelmében az alperes fizetési felszólításának hatályon kívül helyezését kérte annak ellenére, hogy a másodfokú bíróság által helybenhagyott elsőfokú ítélet e kereseti kérelmének helyt adott. Az alperes viszontkeresete vonatkozásában a per megszüntetésére irányuló indítványát jogszabály megjelölésével és indokai kifejtésével nem támasztotta alá, ezért kérelmét a Kúria nem vizsgálhatta.

[40] A felperes az elsődleges felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul kérte az azonnali hatályú felmondása jogszerűségének megállapítását. A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában helytállóan állapította meg, hogy az adott esetben – a felperes felülvizsgálati kérelmében meg sem jelölt – rPp. 123. § (1) bekezdésének feltételei nem álltak fenn. A felperes a keresetében a munkáltatói azonnali hatályú felmondás jogkövetkezményeit - a felmentési időre járó távolléti díj és végkielégítés megfizetését – nem kérte, jogai megóvásának indokát nem adta, ezért az ítéletábla jogszabálysértés nélkül döntött a megállapítási kereset elutasításáról.

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelmében - tartalmában - a viszontkereset elutasítását, vagyis marasztalásának mellőzését az Mt. 78. § (1) bekezdése és a rPp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapítottnan kérte.

[42] A mérlegelési szabadság a felülvizsgálati eljárásban korlátozott. A Kúria a bizonyítékok felülmérlegelésére a tényállás megváltoztatására kivételesen abban az esetben jogosult, ha a felülvizsgálni kért határozat iratellenes vagy kirívóan okszerűtlen, logikátlan, ellentmondásos megállapításokat tartalmaz. Önmagában, tehát a bizonyítékok mérlegelésének a kérelmezőre sérelmes eredménye nem lehet a felülvizsgálati kérelem alapja. Akkor sincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna. Kizárólag az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119.II.).

[43] A rendelkezésre álló adatok és bizonyítékok alapján az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy az alperes adatvédelmi incidenst megvalósító magatartása – a figyelembe vett körülményekre tekintettel – jogszerűen nem eredményezhette az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt konjunktív feltételek fennállásának megállapíthatóságát és a felperes betegjogainak az adott tényállás szerint megsértése sem vezethetett okszerűen a munkaviszony fenntartásának ellehetetlenüléséhez. E körben a jogerős ítélet a vonatkozó jogszabályok alapján részletesen, a bizonyítékok egyenként és összességében történő alapos értékelésével, jogszabálysértés nélkül vont le következtetést a munkavállalói nyilatkozat jogellenességére.

[44] A felperes a felülvizsgálati kérelmében – tartalmában – az alperes viszontkeresetének elutasítását és marasztalásának mellőzését kérte, ugyanakkor a munkavállaló jogellenes munkaviszony megszüntetésének jogkövetkezményéről rendelkező Mt. 84. § (1) bekezdését megsértett jogszabályhelyként nem jelölte meg, így a felmondási időre járó távolléti díj megfizetésére vonatkozó ítéletei rendelkezés megváltoztatására a felülvizsgálati eljárásban nem volt lehetőség.

[45] A felperes a másodlagos felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, ugyanakkor e körben anyagi vagy eljárási jogszabálysértést nem nevesített, ezért indítványa vizsgálatát a Kúria a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján mellőzte.

[46] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[47] A pervesztes felperes a rPp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[48] A felperes munkavállalói költségkedvezményére figyelemmel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a 2022. december 6-án megtartott tárgyaláson bírálta el.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró